

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1580

Vragen van de leden **Fokke** en **Kerstens** (beiden PvdA) aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *het bericht «Adviespunt Klokkenuiders: de ambtenaar is niet goed beschermd»* (ingezonden 6 maart 2014)

Antwoord van Minister **Plasterk** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 1 april 2014).

Vraag 1

Kent u de berichten «Adviespunt Klokkenuiders: de ambtenaar is niet goed beschermd» en «Ik wil in de spiegel kunnen kijken»?¹ Kent u ook het onderzoek dat het Adviespunt Klokkenuiders heeft gedaan over gemeentelijke klokkenuidersregelingen² en de reactie van de VNG op de artikelen en het rapport?³

Antwoord 1

Ja

Vraag 2

Is het waar dat een groot deel van de Nederlandse gemeenten niet beschikt over een openbare klokkenuidersregeling? Zo ja, deelt u de mening dat dit ongewenst is?

Antwoord 2

Op grond van artikel 125quinquies, tweede lid, van de Ambtenarenwet zijn gemeenten verplicht een procedure vast te stellen voor het omgaan met vermoedens van misstanden (klokkenuidersregeling). De VNG heeft hiervoor een modelregeling ontworpen. Tot nu toe hebben 285 (van de 403) gemeenten en ongeveer 30 gemeenschappelijke regelingen de in november 2013 vernieuwde modelregeling van de VNG overgenomen. Lokaal kan besloten worden de VNG-modelregeling in zijn geheel te volgen, gedeeltelijk te volgen of een eigen regeling te treffen.

¹ NRC Handelsblad, 26 februari 2014

² Adviespunt Klokkenuiders, <http://www.adviespuntklokkenuiders.nl/nieuws/kwaliteit-en-toegankelijkheid-klokkenuidersregelingen-gemeenten-schiet-tekort>.

³ VNG, <http://www.vng.nl/onderwerpenindex/arbeidsvoorwaarden-en-personeelsbeleid/integriteit/nieuws/merendeel-gemeenten-kent-regeling-voor-melden-misstanden>.

Een klokkenluidersregeling is primair bedoeld voor het melden van een vermoeden van een misstand door ambtenaren en andere mensen die werkzaam zijn voor een gemeentelijke organisatie. Een dergelijke regeling heeft dus een sterke interne werking. Voor een ambtenaar die een vermoeden van een misstand wil melden, is intranet de meest voor de hand liggende plek om zich te informeren over de toepasselijke regeling. Vindbaarheid op intranet staat dus voorop.

Ik hecht, evenals de VNG, veel waarde aan openheid en transparantie in het openbaar bestuur. Dit geldt ook voor onderwerpen als integriteit en de regelingen op dit terrein. Het belang van openbare vindbaarheid van een klokkenluidersregeling is toegenomen, zeker aangezien in de VNG-modelregeling ook ex-ambtenaren die minder dan een jaar uit dienst zijn, een vermoeden van een misstand kunnen melden. Ik onderschrijf het belang van openbare vindbaarheid.

Het is niet bekend hoeveel klokkenluidersregelingen openbaar vindbaar zijn. De door het Adviespunt Klokkenluiders vergaarde informatie is gebaseerd op een digitaal onderzoek onder een klein deel van de gemeenten (38 van 403).

Vraag 3

Deelt u de mening van Hannah de Jong, directeur van het Adviespunt Klokkenluiders, dat «de kwaliteit en vindbaarheid van een [klokkenluiders]regeling iets zegt over het belang dat gemeenten hechten aan klokkenluiders en het ontvangen van meldingen en over de integriteit van die organisatie»? Zo ja, welke stappen onderneemt u om gemeenten (en andere overheden) ertoe aan te zetten om hun klokkenluidersregelingen openbaar te maken?

Antwoord 3

Kwaliteit en vindbaarheid van een (klokkenluiders)regeling zijn in het kader van de integriteit van een organisatie heel belangrijk. Vindbaarheid van de regeling op intranet is dus essentieel. Daarnaast zijn bij een beoordeling van de integriteit van een organisatie echter ook de cultuur van de organisatie, de breedte van het integriteitbeleid en de uitvoering en handhaving van beleid en regelgeving van groot belang.

De verantwoordelijkheid voor het voeren van integriteitsbeleid ligt primair bij de individuele overheidsorganisaties zelf. De VNG maar ook de Unie van Waterschappen vinden het belangrijk een vinger aan de pols te houden wat betreft de implementatie van de klokkenluidersregeling. Dat doen zij in samenwerking met gemeenten, waterschappen, de Onderzoeksraad Integriteit Overheid en andere betrokkenen, waaronder ook het Adviespunt Klokkenluiders.

Aanvullend zal ik bestuurlijk overleg gaan voeren met de betrokken koepels.

Vraag 4

Is de stelling, in NRC-Handelsblad verwoord, juist dat gemeenten die niet de modelregeling van VNG volgen dus geen specifieke bescherming van meldende ambtenaren kennen?

Antwoord 4

Nee. Op grond van artikel 125quinquies, tweede lid, van de Ambtenarenwet hebben gemeenten de plicht een procedure vast te stellen voor het omgaan met een vermoeden van een misstand. Het derde lid van dat artikel bepaalt dat de ambtenaar als gevolg van het melden van zijn vermoedens geen nadelige gevolgen voor zijn rechtspositie zal ondervinden tijdens en na het volgen van de procedure. Deze bescherming wordt nog versterkt door de aanvullende verankering via de voor de gemeenten relevante rechtspositieregeling (CAR-UWO).

Deze op de Ambtenarenwet en CAR-UWO gebaseerde specifieke bescherming voor klokkenluiders is dus gekoppeld aan het hebben van een procedure voor het omgaan met vermoedens van misstanden.

Vraag 5

Hoe beoordeelt u de bewering van de VNG dat klokkenluidersregelingen niet perse vindbaar hoeven te zijn in openbare bronnen, maar ook enkel beschikbaar kunnen zijn via het gemeentelijke intranet?⁴ Deelt u de conclusie van het Adviespunt dat dit onwenselijk is, «alleen al gezien het feit dat veel klokkenluidersregelingen het ook voor ex-ambtenaren mogelijk maken een melding te doen»?⁵

Antwoord 5

Bij het antwoord op vraag 2 is al gemeld dat naast interne vindbaarheid ook openbare vindbaarheid gewenst is. Zeker in het kader van de modelregeling van de VNG waarin ook gewezen ambtenaren de mogelijkheid hebben een melding te doen. Regelingen dienen kenbaar te zijn voor wie ze aangaan. Een regeling die verdergaande werking heeft en ook is gericht op oud-ambtenaren of anderen zal openbaar moeten zijn om voor hen toegankelijk te zijn.

Vraag 6

Deelt u de mening, verwoord in het beschouwende artikel «Ik wil de spiegel kunnen kijken», dat het succesvol kunnen melden van een misstand – waardoor deze dus kan worden aangepakt – behalve van goede wettelijke bescherming ook afhankelijk is van de cultuur binnen de organisatie, en dat op dit punt nog een grote uitdaging zit? Welke stappen onderneemt u in de toekomst en heeft u in het verleden ondernomen om de organisatiecultuur ten aanzien van klokkenluiden te verbeteren?

Antwoord 6

Bij het antwoord op vraag 2 is al gemeld dat naast interne vindbaarheid ook openbare vindbaarheid gewenst is. Zeker in het kader van de modelregeling van de VNG waarin ook gewezen ambtenaren de mogelijkheid hebben een melding te doen. Regelingen dienen kenbaar te zijn voor wie ze aangaan. Een regeling die verdergaande werking heeft en ook is gericht op oud-ambtenaren of anderen zal openbaar moeten zijn om voor hen toegankelijk te zijn.

Vraag 7

Is de stelling in NRC Handelsblad juist dat het de honderd klokkenluiders die zich de afgelopen twee jaar bij de Expertgroep Klokkenluiders hebben gemeld, slecht is vergaan, zoals zou blijken uit het feit dat velen met hartproblemen en depressie te maken kregen en ze bijna allemaal hun baan kwijt raakten?⁶ Zo ja, ziet u hierin aanleiding tot extra stappen om tot verbetering te komen?

Antwoord 6

Klokkenluidersregelingen zijn een belangrijke steunpilaar om het melden van een vermoeden van een misstand te faciliteren en te helpen de melding te doen, maar daarnaast is inderdaad de cultuur binnen een organisatie van groot belang. Ik zal daarom de verschillende ontwikkelingen bij sectoren blijven aanmoedigen en bevorderen. Regels en het aanbieden van handreikingen en trainingen is niet voldoende. Het soms moeilijke maar noodzakelijke gesprek over integriteit moet op de werkvloer gevoerd worden. Organisaties zijn daarbij in eerste aanleg zelf aan zet, zij zullen het moeten doen. Het Bureau Integriteitsbevordering Openbare Sector (BIOS) – een initiatief van het Ministerie van BZK – kan hen hierin ondersteunen. BIOS heeft diverse handreikingen opgesteld die ook bij dit thema relevant kunnen zijn, waaronder de handreiking «Aanspreken en aangesproken worden».

⁴ VNG, <http://www.vng.nl/onderwerpenindex/arbeidsvoorwaarden-en-personeelsbeleid/integriteit/nieuws/merendeel-gemeenten-kent-regeling-voor-melden-misstanden>.

⁵ Adviespunt Klokkenluiders, <http://www.adviespuntklokkenluiders.nl/nieuws/kwaliteit-en-toegankelijkheid-klokkenluidersregelingen-gemeenten-schiet-tekort>.

⁶ NRC Handelsblad, 26 februari 2014

Vraag 7

Is de stelling in NRC Handelsblad juist dat het de honderd klokkenluiders die zich de afgelopen twee jaar bij de Expertgroep Klokkenluiders hebben gemeld, slecht is vergaan, zoals zou blijken uit het feit dat velen met hartproblemen en depressie te maken kregen en ze bijna allemaal hun baan kwijt raakten?⁷ Zo ja, ziet u hierin aanleiding tot extra stappen om tot verbetering te komen?

Antwoord 7

Het kabinet heeft geen inzicht in de lotgevallen van de honderd klokkenluiders die zich de afgelopen twee jaar bij de Expertgroep Klokkenluiders hebben gemeld. De mensen hebben zich daar in alle vertrouwelijkheid gemeld.

Het kabinet vindt het in z'n algemeenheid van groot belang dat werknemers ex-werknemers vermoedens van misstanden veilig kunnen melden en beschermd worden tegen de eventuele nadelige gevolgen daarvan. Met dit doel voor ogen heeft het kabinet de afgelopen jaren diverse maatregelen getroffen. Klokkenluidersregelingen in de publieke sector zijn vernieuwd en verbeterd. Het Adviespunt Klokkenluiders is op 1 oktober 2012 opgericht. Potentiële klokkenluiders binnen de overheid en uit het bedrijfsleven kunnen in alle vertrouwelijkheid bij deze onafhankelijke instantie terecht voor advies en ondersteuning. Het Adviespunt heeft in relatief korte tijd een goede positie opgebouwd. Ook is op 1 oktober 2012 de Onderzoeksraad Integriteit Overheid van start gegaan onder voorzitterschap van de heer Harm Brouwer. Bij dit externe onderzoeksorgaan waar medewerkers uit de sectoren Rijk, Politie, Defensie en Provincies terecht kunnen hebben ook de sectoren Gemeenten en Waterschappen zich inmiddels aangesloten. In de eerste helft van dit jaar worden de Onderzoeksraad Integriteit Overheid, de klokkenluidersregelingen in de publieke sector en het Adviespunt Klokkenluiders geëvalueerd.

⁷ NRC Handelsblad, 26 februari 2014